

*Qui venit ad me non esuriet,
et qui credit in me non sitiet.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

6, 24-35

In illo tempore:

²⁴ **C**um vidísset turba
quia Iesus non esset ibi neque discípuli eius,
ascendérunt ipsi navículas
et venérunt Caphárnaum quæréntes Iesum.

²⁵ Et cum inveníssent eum trans mare,
dixérunt ei:
«Rabbi, quando huc venísti?».

²⁶ Respóndit eis Iesus et dixit:
«Amen, amen dico vobis:
Quáeritis me non quia vidístis signa,
sed quia manducástis ex pánibus et saturáti estis.

²⁷ Operámini non cibum, qui perit,
sed cibum, qui pémanet in vitam ætérnam,
quem Fílius hóminis vobis dabit;
hunc enim Pater signávit Deus!».

²⁸ Dixérunt ergo ad eum:
«Quid faciémus, ut operémur ópera Dei?».

²⁹ Respóndit Iesus et dixit eis:
«Hoc est opus Dei,
ut credátis in eum, quem misit ille».

³⁰ Dixérunt ergo ei:
«Quod ergo tu facis signum,
ut videámus et credámus tibi?
Quid operáris?

³¹ Patres nostri manna manducavérunt in desérto,
sicut scriptum est:
“Panem de cælo dedit eis manducáre”».

³² Dixit ergo eis Iesus:
«Amen, amen dico vobis:
Non Móyses dedit vobis panem de cælo,
sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum:
³³ panis enim Dei est, qui descéndit de cælo
et dat vitam mundo».

³⁴ Dixérunt ergo ad eum:
«Dómine, semper da nobis panem hunc».

³⁵ Dixit eis Iesus:
«Ego sum panis vitæ.
Qui venit ad me, non esúriat;
et, qui credit in me,
non sítiet umquam».

Verbum Dómini.